

1930 NOVEMBER

ERDÉSZETI LAPOK

LXIX. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

11. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő
BIRÓ ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1930. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.

(Telefon: 237—22.)

MEGHÍVÓ

*az 1930. évi december hó 20-án d. e. 10 órakor az egyesület
székházában tartandó*

igazgatóválasztmányi ülésre.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Ügyvezető jelentése.
3. Az 1929. évi zárszámadás és 1931. évi költségvetés.
4. Esetleges indítványok.

Budapest, 1930. november 12.

Az elnökség megbízásából:
Bíró Zoltán s. k., ügyvezető.

MEGHÍVÓ

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1930. évi december hó 20-án d. e. 11 órakor az egyesület székházában tartandó

rendes közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Ügyvezető jelentése.
3. Az 1929. évi zárszámadás és 1931. évi költségvetés.

4. A lelépés folytán megüresedett 14 és elhalálozás folytán megüresedett 1 választmányi tagsági hely betöltése. (A választmányból kilépnek, de újra választhatók: Balogh Ernő, Béky Albert, gróf Esterházy Pál, id. Gaul Károly, dr. Hammersberg Géza, Ivanich Ferenc, Karafiáth Jenő, Kozma István, Pfeiffer Gyula, Rochlitz Dezső, Róth Gyula, Schmied Ernő, Vuk Gyula és gróf Zelensky Róbert.

5. Javaslat a jövő évi közgyűlés helyének és tárgysorozatának megállapítására.

6. Esetleges indítványok.

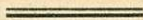
A közgyűlés befejezése után az erdőtörvény 50 éves fennállásának emlékére a terem falában elhelyezett emléktábla leleplezése. Az ünnepi beszédet Fekete Zoltán főiskolai tanár, felsőházi tag tartja s az egyesület nevében gróf Hadik János elnök veszi át a táblát.

Budapest, 1930 november 12.

Az elnökség megbízásából:
Bíró Zoltán s. k., ügyvezető.

Az alapszabályok értelmében csak azokat az indítványokat lehet tárgyalni, amelyek legalább 8 nappal a közgyűlés előtt futottak be az egyesület elnökségéhez.

A közgyűlés után közös ebéd a „Magyar Világ” éttermében.

Krónika!

1. Rendelet és végrehajtás

Az Egyesület nemrégiben arra kérte a minisztériumot, utasítsa a külső hatóságokat, hogy a vágásfordulókat túlzott mértékben ne emeljék és ahol ez megtörtént, szállítsák azokat megfelelően lejjebb.

Azt a választ kaptuk, hogy a birtokosok, akiket ilyen sérelem ért, forduljanak a külső hivatalokhoz, amelyek a sérelmeket orvosolni fogják.

A napokban kaptunk egyik vidéki tagtársunktól levelet, hogy cserhántó-üzemre berendezett 20 éves erdejének a vágásfordulóját 40 évben szabták meg.

Az ügyre különben az adminisztrációs furcsaságok között visszatérünk.

Itt csak két körülményre kívánunk rámutatni. Az egyik az, hogy mennyire egyezik a végrehajtás magukkal a rendeletekkel.

Rámutatunk erre különösen azért, mert tagtársunk az elsőfokú határozatot megfellebbezte s ezt a fellebbezést ugyanaz a minisztérium, amelyik egyesületünkhöz az említett leiratot intézte, elutasította.

Rámutatunk másodsorban arra, mit jelent a vágásfordulóknak 100%-kal való felemelése a birtokosra nézve.

Másik eset.

Emlékeznek még olvasóink, hogy egyesületünk nemcsak felirattal élt a 2281/M. E. számú rendelet ellen, amely az önkormányzati testületeket a fatüzeléstől eltiltotta, de elnökünk a felsőházban is szóvátette az ügyet.

A földművelésügyi minisztérium meg is kereste a kereskedelemügyi minisztert s onnan azt a választ kapta, hogy nézetük szerint a hazai származású tűzifa értékesítésére a kormányrendelet befolyással nem lehet s egyébként is felhatalmazást kapott az illetékes ügyosztály, hogy minden olyan esetben, amikor valamely hivatal vagy intézet tüzelőszerrel való ellátása technikai és gazdasági okokból tűzifával előnyösebben oldható meg, a hazai származású tűzifa javára kivételeket tehet.

Nézzük most a rendelet végrehajtását.

Ma érkezett be egy cikk, amelyet technikai okok miatt csak jövő számunkban közölhetünk.

A cikk eredetije szerint D... város, amelynek magának is több mint 20.000 hold erdeje van s amelynek minden intézménye fatüzelésre van berendezve, kérte a kereskedelemügyi minisztert, hogy a széntüzelés kötelezővé tételétől a városnál tekintsenek el.

A kérelmet a kereskedelemügyi minisztérium elutasította, dacára annak, hogy a legközelebbi szénbánya a várostól több mint 200 kilométernyire van, a város saját erdeje pedig a város végénél kezdődik.

Itt a másik különbség a rendelet és a végrehajtás között.

Mindnyájan tudjuk, hogy a cserhántó-erdők hozadékát majdnem kivétel nélkül tövön értékesítik.

Amikor a hivatalos adminisztráció a fél használati mennyiséget elveszi a birtokostól, elveszi tőle eddigi jövedelmének 70—80%-át, ha nem többet, mert bevételeit csökkenti, anélkül, hogy kiadásai ennek megfelelően csak egy fillérrel is apadnának.

Kérdezzük: jogos-e, következetes-e ez az eljárás és lehet-e megnyugodnunk a megnyugtató leiratban?

2. Adminisztrációs furcsaságok

Az 1. pontban említett cserhántó-üzemre a határozat úgy szól, hogy mivel az előző évben (20 éves vágásforduló alapján) engedélyezett vágásterület 40 éves vágásforduló mellett 2 évi vágásnak felel meg, a birtokos ez évben használatot nem foganatosíthat.

Nem tudtuk még eddig, hogy a vágásfordulót visszamenőleg is fel lehet emelni és hogy a szabad rendelkezésű birtok tulajdonosát el lehet a használatától tiltani azért, mert az előző évben vagy években hatósági engedéllyel többet használt, mint amekkora területet a ma elképzelt vágásforduló mellett jogosult lett volna használni.

Ismételjük, hogy az előző használat is hatósági engedéllyel történt.

Nem tudjuk azonban elképzelni, hogy gondolják a cserhántó-üzemet 40 éves vágásforduló mellett?

Vagy már egyáltalán nem szabad a csonka országban cserhántó-üzemet folytatni?

Hogy a jövedelem szempontjából mit jelent, arra már előbb rámutattunk.

Másik eset.

Teljesen síknövésű, öserejű áradványtalajon álló birtok tulajdonosa tarvágás útján való használatra kapott engedélyt.

A használati engedély egyik feltétele, hogy a mezőgazdasági közteshasználatlalt történő felújítás során csak két évig szabad a területet mezőgazdaságilag is művelni.

Aki közülünk csak egyszer is látott ilyen talajon mezőgazdaságilag nem művelt vágásterületet, az jól tudja, milyen tengernyi gyom lepi el egy év alatt az ilyen területeket.

De magán a kérdéses erdőbirtokon is ott a kész példa.

A négy év előtt igen szép sikerrel foganatosított erdősisítés ma is alig egy méter magas és jóformán ki sem látszik a kender-sűrűségben felnövekedő lombcsérjék és sásos fű közül.

Azt hiszem, ezt a dolgot mindenki ismeri.

Azt azonban nem bírom megérteni, hogy miért kell a beszercebányai és zsarnócai kétéves használat kaptafáját mindezek dacára ezekre az erdőkre is ráhúzni? Vagy sohasem tanuljuk meg, hogy a 42-es lábra a 36-os cipő fel nem megy és ha nincs 42-es kaptafánk, akkor vagy új kaptafát kell csináltatni, vagy pedig nem szabad a cipőt elrontani?

Harmadik eset.

A háromholdas erdőterület birtokosa két kat. hold idős erdő kihasználására kért engedélyt.

A kérdés valahogy a minisztérium elé került és a két hold helyett csak egy holdat engedélyeztek, sőt az igazgatóságot arra utasították, hogy minden olyan használati kérvényt, amely a „tartamosság“ elvének nem felel meg, csak a minisztérium engedélyezhet.

Tehát tartamosság a $\frac{1}{2}$ -től 5 holdas erdőben is. Talán 40, vagy éppen 80 éves vágásfordulóval.

Évente két darab fa és ha a harmadikat is ki akarja a birtokos vágni, kérjen a minisztériumtól engedélyt.

Azt kérdezzük, hogy a 3296—1918. M. E. számú rendeletnek az a kikötése, mely szerint bizonyos mennyiségnél kisebb használatához hatósági engedély nem kell, kötelezi-e a hatóságokat is? És ha kötelezi, lehet-e betiltani olyan használatot, amelyet a birtokos engedély nélkül is foganatosítani jogosult?

Mi történik, ha a birtokos időközben észbekap és az engedély megtagadása dacára, levágja a két holdat, vagy a harmadik fát is? Lehet-e őt ezért erdőrendészeti áthágás alá vonni, törvényben vagy rendeletben gyökeredző alap nélkül?

Az egyszeri izraelita esete jut eszembe.

Szomszédja megtámadta, hogy hogyan meri szombaton a tehenét a vízhez vinni itatni, amikor szombaton dolgozni nem szabad.

Ijedten ment el a rabbihoz, aki azonban a szent könyvből megállapította, hogy tényleg, szombaton nem szabad a tehenet a vízhez hajtani.

A következő szombaton találkozott a rabbival, amint az saját tehenét a vízhez hajtotta.

— Rabbi, — kérdezte tőle, — hát neked szabad szombaton a tehenet a vízhez hajtani?

Megkapta rá a salamoni választ: — Igen, mert én nem kérdeztem senkit.

Tehát a mi esetünkben is azon fog megfordulni az erdőrendészeti áthágás kérdése, hogy vajjon megkérdezte-e a birtokos a hatóságot?

S most mi teszünk még egy kérdést.

Alkalmas lehet ez az eljárás az erdőgazdaság megkedveltetésére és tudnak az ilyenekről legfelsőbb helyen?

3. A vasúti tarifa kérdése

Hála az illetékes körök jóakartának, sikerült a tarifa-kérdést úgy megoldani, hogy a kedvezményt a vasút közvetlenül a feladásnál, rovatolás útján számolja el.

Ne kicsinyeljük le az eredményt és ne zúgolódjunk a megoldás módja ellen, mert hiszen a magyar termelőérdekeltségnek egyik igen régi kívánsága lett ezáltal igen kedvezően megoldva.

Jól tudjuk, hogy a fuvarlevél-másodpéldányok beküldése

némi nehézséget okoz s egyesületünk képviselője már a megalapodás alkalmával minden eszközt megpróbált, hogy az igazolásnak valamilyen más módját tudja keresztülvinni.

Sajnos, eredménytelenül.

A vasúti üzletszabályzat merev rendelkezésén az egyesület ezirányú törekvése megtört s nem lett volna indokolt ennek a kérdésnek az élére állításával a kedvezmény életbeléptetését elodáznia.

A földművelésügyi minisztérium és egyesületünk ma is tárgyalásokat folytatnak az igazolás módjának megváltoztatása iránt és reméljük, hogy rövidesen kedvező eredményről számolhatunk be olvasóinknak.

A magyar és a többi közép-európai országok fakereskedelmi szokványai

Írta: dr. Fazekas Ferenc.

Közkezen forgó hazai fakereskedelmi szokványaink összehasonlító, elemző vizsgálata útján egyrészt magukat a szokványokat tesszük érdekelt szakköreink részére a más-más nézőszögből történt megvilágítással és kritikai feltárással könnyebben használhatóvá, másrészt előzetesen is jó szolgálatot vélünk tenni annak a sokáig már úgy sem halasztható feladatnak, amely a budapesti szokványok revíziós átdolgozását, hiányosságainak pótlását, az idők múltán már túlhaladott megállapításainak tisztázását és így ezen régi szokványok gyakorlatibb, modernebb, komplettebb kiépítését lesz hivatva a közeljövőben megoldani.

E belső problémáink népszerűsítése azonban nem meríti ki a szokványok összehasonlító ismertetésének szükségességét.

Faimportunk és faexportunk útján külkereskedelmünk sűrűn kerül közvetlen kapcsolatba is a szomszédos országok szokványaival, — sőt tagadhatatlanul érezhető a külföldi szokványok hatása belső forgalmunk területein is.

Bátran mondhatjuk tehát, hogy míg egyrészt külforgalmi relációkban csaknem teljesen nélkülözhetetlen a hazai szakkörök előtt a szomszédos országok usanceinak ismerete, — ad-